

godbo korakajo k sv. maš. Toda kaj izvedo tukaj? Da vojaško štacijsko poveljništvo vojaške godbe ne da. Nekaterim možem so stopile solze v oči, ko so to slišali; eden, ki mu je bila ona roka odstreljena, se je z drugo prijel za glavo in zahteval: „To je toraj hvaležnost za vse, kar sem za cesarja pretrpel!“ Zopet drugi so pravili: „Ako bi bilo zopet treba, da bi se za to državo streljalo na nas, tedaj bi nam poslali, če treba, tri godbe, da bi nam godile v smrt!“ Slišalo se je tudi: „Ko smo šli na sovražnika, žrtvovati svoje življenje, tedaj nam je igrala cela vrsta godb, sedaj pa še ene nismo vredni!“ Takšno je torej bilo plačilo, ki so ga v Ljubljani sprejeli sivolasi slovenski kustocevi za to, da so za državo in cesarja z navdušenjem bili zastavljali svoje življenje.

Kadar naroči vojaško godbo nemški šulferajn ali študmarka ali kako drugo nemško društvo za predpustni ples ali za kak „folksfest“, tedaj se je ne odpove; tudi tedaj je vsikdar pripravljena, kadar si je gospodje častniki pri bogato obloženi mizi pžele; kadar pa bi vojaško godbo radi imeli stari slovenski bojevnik, da bi v veselju obhajali spomin na čas, ko so jim okrog ušes frčale sovražne kroglice, pa se odpove.

Hoče se namreč pospeševati avstrijsko domoljubje z avstrijsko hvaležnostjo!

Politični ogled.

Državna zbornica je pretrgala posvetovanje o obrtnem zakonu ter začela posvetovanje o začasnem proračunu. Izmed Jugoslovancev bosta govorila dr. Ploj in dr. Šusteršič. Slovanska zveza bo glasovala proti začasnemu proračunu, ker ne zaupa vladi, katera je pri volilni prenosni tako krivično postopala proti štajerskim Slovincem. Poslanec dr. Korošec je vložil zadnji ponedeljek interpelacijo zaradi zabranjevanja slovenske zastave v Slov. Gradcu in v terek zaradi c. kr. kmetijske družbe, ki je v dveh slučajih zabranila snovanje kmetijskih podružnic na Slov. Štajerju.

V avstrijski in ogrski delegaciji se še nikdar ni tako resno in odločno povdarjalo jugoslovansko stališče kakor letos in sicer so to storili gg. dr. Šusteršič, Biankini in Tuškan. Kazali so, kako se jugoslovanski narodi v Avstriji tlačijo in s tem odbijajo tudi vsi jugoslovanski narodi izven Avstrije. V diplomaciji se nikjer ne uporabljajo Jugoslavlani, kar je na veliko zlo avstrijskega upliva na Balkanu.

Boji na Balkanu. Črnogorski zastopnik je vročil nedavno turški vladi spomenico o razmerah ob črnogorski meji. Spomenica navaja, da je bilo od septembra nadalje 50 umorov in ropov. V takih razmerah je pomirjenje težavno. Časnik „Srbska Rieč“ piše: Dšla so poročila, ki pobijajo vesti, da so zadušeni nemiri ob turško-črnogorski meji. V Premčaninu se je spopadla turška vojska s Srbi. Razvil se je krvav boj, v katerem je bilo ubitih in ranjenih mnogo oseb. Tekla je kri nedolžnega

srbskega naroda, ki se je drgnil, da brani svoja prava. Končno so zmagali sovražniki srbskega naroda. Odvedli so dvajset uglednih Srbov v Plevlje, šest pa v Berane in Bjelo Polje. Med narodom je prevladal strah v največjem obsegu. Bati se je, da nastane vstaja in boje se velikih zapletljajev.

Rusija. Veliko se je pričakovalo od dume, ki sme pač govoriti, ne pa vladati. Vzajemirjenje med ljudstvom raste zato od dne do dne. Revolucionarnega časopisja z judovskimi uredniki je vedno več. — V dumi je bilo soglasno sklenjeno, da naj se seja nadaljuje celo leto. — Mesto Bjalostok, kjer je bila motena procesija sv. R. T., je zapustilo 800 židov. Pregarjanje je trpelo več dni. Vojaštvo je v mestu opetovano streljalo; pogorelo je tudi več hiš. O večjih nemirih in o revolucionarnem gibanju poročajo iz Moskve in Kronstadta; premožnejši ljudje beže iz mesta. Mornarji in vojaki so se uprli ter hodijo v gručah po mestu. — V Kijevu so zažgali ondoto jettinšnico. V Sevastopolu so vse vojne ladje razorožene, enako so v Kronstadtu razorožili cel uporni polk, v Odesi pa celo baterijo. Nove revolucije se je bati v Peterburgu. Iz 67 okrajev so prišla poročila o nemirih med kmeti in prebivalstvom.

Dogodki na Ruskem. Nemiri na Ruskem se še vedno pomavljajo. Posebno so bili zadaje dni hudi nemiru v Odesi in Kronstadtu; pa vendar ne tako silni, kakor jih popisujejo Rusom sovražni listi, ki napravljajo na Ruskem iz vsake muhe slona. Razprave v dumi so semtertje jako burne. Tako je bila burna seja tudi v četrtek. V ti seji je govoril minister Stolipin, ki je priznal, da je policijska uprava v nekaterih slučajih postopala protizakonito, naglašal je pa, da ljubijo uradniki svojo domovino. Vlada mora postopati energično in vzdržavati red. Govornik je rekel, da je policija storila svojo dolžnost. Med nemiri je bilo 288 uradnikov in uslužbencev ubitih, 388 pa ranjenih. Med govorom so se slišali razni mekljci. Minister je zaključil svoj govor rekši, da bo vlada postopala kakor stražar, ki ne sme vreči v stran stare puške, dokler ni dobil nove. Ko je hotel govoriti minister za notranje reči, so začel v dumi tako ropotati in žvižgati, da so morali ministri zapustiti dvorano.

Laški kralj v nevarnosti. Laški kralj in kraljica sta bila dne 24. t. m. v Ankoni, da prisostujeta pri polaganju temeljnega kamna za bolnišnico. Pri tej priliki so ju hoteli anarhisti umoriti. Policija je pa pravočasno zvedela za to in aretirala mnogo anarhistov.

Ženske zahtevajo volilno pravico. Na Angleškem hočejo imeti tudi ženske volilno pravico. Pri nekem zborovanju, kjer se je govorilo proti njihovi volilni pravici, je prišlo do spopadov med moškimi in ženskami. Zene so udrihale po možkih s solenkami, da je bilo veselje. Sledujoč so le podlegle in možki zborovalci so jih potisnili ali pa pometali iz dvorane.

Korejci in Japonci. Korejci so nezadovoljni z japonskim nadvladarstvom. Gotovo Japonci ne

ravnajo lepo z njimi. Glasom uradne brzovjavke iz Seula je izbruhnila v Koreji ustaja. Položaj je nevaren. 80 Korejcev pride pred vojaško sodišče. Japonsko novinstvo piše, da bi moglo stanje v Koreji, ako bo tako nadalje, izzvati zapletljaje in Japonska bi bila zopet prisiljena, boriti se za svoj obstanek.

Razne novice.

* Vabilo. K odborovi seji družbe duhovnikov lavantinske škofije dne 3. julija ob pol 4. uri popoldne uljudno vabi preč. gg. odbornike predsedništvo.

* Osebnosti. Evidenčni uradnik g. Roman Doleček je imenovan za geometra v Mariboru. — Sodnijski izpit sta napravila avskultant dr. Žihher in dr. Vuk v Mariboru. — Postajonačelnik Karol Sajovic je prestavljen iz Hrastnika v Ljubljano; na njegovo mesto pride postajonačelnik Ludvig iz Bistrice na Kranjskem. — V pokoj je stopil deželno sodni svetnik Muley v Celju. — Službo sta menjala poštni oficijal Karol Wilfling v Biljaku in poštni asistent Anton Mišan v Mariboru.

* Umrl je v Ljutomeru na svojem domu dne 21. t. m. č. g. Matej Meznarič. Rojen je bil 31. avg. l. 1868. Kaplanoval je pri Sv. Urbanu pri Ptuj, Črni gori, Sv. Lovrenca v Slov. gor. in Svičini, kjer je bil tudi provizor. Bil je že dalje časa rahlega zdravja. Svetila mu večna luč!

* Iz finančne službe. Za davkarske pristave so imenovani sledeči praktikanti: gg. Kunej, Merčun, Cvahte, Führer in Ozvatič. Prestavljeni so sledeči davčni pristavi gg.: M. Merčun iz Maribora v Konjice, Rehar A. iz Brežic v Maribor in Cepin J. iz Konjice v Brežice. — Skušnjo za respicijenta sta naredila nadpaznika finančne straže Jakob Kirndl in Frid. Pestinsky.

* Železnica Purkla—Ptuj—Rogatec. V nedeljo, dne 17. t. m. se je priredilo v Ptuju zborovanje, na katerem je poročal odbor za zidanje železnice Purkla—Ptuj—Rogatec. Za predsednika je bil izvoljen F. M. L. pl. Tomičič, za podpredsednika glavarja namestnik g. dr. Jurtela. Svoje zastopnike so tudi poslale vse prizadete občine in okraji.

* Vplačevanje davkov v III. četrtletju 1906. Zemljiški davek, hišno razredni, hišno najemniški davek in 5‰: 7. mesečni rok do 31. julija. 8. do 31. avg., 9. do 30. septembra; dohodninski davek: III. četrtletni rok do 1. julija.

* Slovenski trgovci! V nedeljo dne 1. julija ob 4. uri popoldne se vrši v celjskem Narodnem domu ustanovni občni zbor „Slov. trgovskega društva v Celju“. Trgovci Spodnje Štajerske, udeležite se ga!

* Shod kmetijskih potovalnih učiteljev in drugih strokovnjakov v Dalmaciji. Dne 6. julija t. l. je v Zadru sestanek vseh slovenskih, hrvaških in italijanskih, t. j. spodnještajerskih, kranjskih, goriško gradiščanskih, istrskih in dalmatinskih kmetijskih potovalnih učiteljev in drugih kmetijskih

Pri nebeških vratih.

Poljako spisal H. Sienkiewicz.

- Pok, pok! — odprl sveti Peter!
- Kdo pa je?
- Jaz, ljubezen.
- Kakšna ljubezen?
- Krščanska.

Sveti Peter je malce odprl vrata; na stečaj jih ni odprl zavoljo tega, ker izkušnja ga je naučila previdnosti. Skozi špranjo je torej poizvedoval dalje:

- In kaj pa ti tu hočeš?
- Zavetišča.
- Kako to, zavetišča?
- Ker ne vem, kam bi drugam šla.
- In vendar se ti je zaukazalo prebivati na zemlji.

— Pa ljudje so me izpodili.

— Da se Boga ne bojiš! Zavoljo koliko hudobnih ljudi pa si se odpovedala službi in svojemu poslanstvu?

— Ne samo nekoliko ljudi, ampak vsi pozemski narodi so me izpodili.

Sveti Peter je odprl vrata na stečaj, izšel je iz neba ter se je vsedel na kamen pri vratih.

— Kaj se je zgodilo? — vprašal je nemirno.

— Ah, sedaj vidim, da nisi prišla sama. Koga pa si seboj pripeljala?

— To so moje hčerke: Pravičnost, Resnica in Umiljenje.

— Te so tudi ljudje izpodili?

— Tudi. Ni več za nas prostora med narodi na zemlji.

— Zmirom le govoriš o narodih na zemlji, malo vendar prenehaj! Ljudje so tudi prej grešili zoper tebe, narodi so se neusmiljeno vojskovali med seboj in vendar nisi bežala od njih.

— Ljudje so grešili in narodi so se neusmiljeno vojskovali, ali v globini src so vendar imeli vero in prepričanje, da jaz moram biti podlaga življenju. Sedaj je pa ta vera popolnoma izginila. Ni ostalo po nji niti sledu, sveti Peter, in zbog tega v resnici nimam več kaj opraviti na zemlji.

— Odkod je to prišlo?

Krščanska ljubezen je spustila roko navdol, kjer se je sukala v ogromnem brezdnu zemlja krogla ter pokazavši na nji temen madež odgovorila:

— Odtod.

Sveti Peter je uprl oči v oni temni madež. Dolgo je gledal in navsezadnje je rekel:

— Vidim... mesto... in v njem in okoli njega množico spomenikov...

— Spomenikov tega, kateremu je bilo ime: Sovrašstvo.

— Da... Sedaj vem vse.

— Torej pusti me, sveti Ključar, skozi vrata.

— Takoj. Samo mi še povej, ali nisi poizkušala, iti kam drugam?

— Šla sem na Zahod, ali tam so vse dežele polne strank in ljudje se tam vzajemno tako sovražijo, da bi tam ne bilo prostora za-me.

— Mogla bi iti še dalje — za morje.

— Nisem imela denarja.

— No, in na drugo stran od mesta sovrašstvo?

— Nisem imela... potnega lista.

— Nikamor nisi mogla?

— Nikamor.

— Kaj pa, ko bi naš križani Zveličar hotel znova vstopiti na zemljo?

— Oh, sveti Peter, ne pustili bi Ga ali pa bi se Mu rogali.

Nastal je kratek molk; potem je apostol povzdignil glavo, pogledal je z žalostnim začudenjem krščansko Ljubezen in vprašal:

— Ali povej mi vendar, kaj jim nadomešča Odrešenikovo učenje in Tebe?

In ljubezen je odgovorila:

— Pravijo, da trgovina in bogastvo.

Fr. Stingl.

Za kratek čas.

Ali ga je razumel? Laški barantač je obogatel na Avstrijskem ter se naselil v nekem slovenskem trgu. S slovenščino pa mu je šlo, kakor Lahom navadno, zelo slabo. Neki dan mu je ušla svinja iz hleva. Iskaje njo sreča nekoga človeka, in ker mu ne pride na misel ime „svinja“, ga vpraša: „Kospot, ali si nič fidi eni osebi, imeli dolgi usti, si suknji in rekli fedno: ui, ui?“